

РЕШЕНИЕ

№ 7012

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 26.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7050** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ) във вр. с чл. 145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Л. Х. срещу Отказ относно издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие с рег. № 29569/15.07.2022 г. на Началник на Шесто районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи /06 РУ- СДВР/.

Релевира, че оспорваният акт бил немотивиран, постановен в нарушение на чл.83, ал.5 ЗОБВВПИ, респ. чл.59, ал.2, т.4 АПК, издаден в противоречие с процесуалните норми. Жалбоподателят представил всички изискуеми документи и не били налице основания за отказ. Оспорва мотива за отказ, свързан с криминалистичната му регистрация от преди 23 години, когато бил непълнолетен, тъй като не последвало наказателно преследване поради липса на съпричастност към деянието. Освен основанията изложени в хода на административното производство допълва, че по настоящ адрес живее в началото на [населено място], [община] и закупили празно място в [населено място], където предстояло да се преместят да живеят. И двата имота били накрая на селото, поради което оръжието му било необходимо за защита на дома и семейството му. Освен това работил като автомонтъор и често носил в себе си значителни суми на клиенти за закупуване на резервни части за автомобилите, някои от които стрували хиляди левове. Моли съда да отмени оспорвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован лично и чрез процесуалния си

представител поддържа жабата си и моли съда да отмени обжалвания отказ като необоснован и немотивиран. Поддържа писменото си становище си относно криминалистичната регистрация. Допълва, че ст. инспектор М. дал мнение в докладна записка да бъде издадено въпросното разрешение, с което Началника на 06 РУ-СДВР неясно защо не съобразил.

Ответникът, Началник на 06 РУ- СДВР, в съдебно заседание чрез процесуален представител оспорва жалбата и счита отказа за правилен и законосъобразен. Твърди, че в докладната записка на М. е предложено да започне процедура по отказ за издаване на оръжие. Ирелевантно било местонахождението на имота на жалбоподателя, като дори да имало някакво посегателство , то било хипотетично, а не реално и обосновавало нуждата от сдобиване на жалбоподателя с разрешение за носене на оръжие. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.04.2022 г. Д. Л. Х. подал заявление в 06 РУ- СДВР с вх. №142400-1885/14.04.2022 г., ведно с приложени документи, за издаване на разрешение за придобиване на 1 брой късоцевно огнестрелно оръжие с цел самозащита /л.15/.

На 15.04.2022 г. е разпоредено извършване на проверка от служители на група „Криминална полиция“ В. относно данни за противообществени прояви и данни за връзки или отношения с лица от КК /л.23/.

На 21.04.2022 г. е изготвена Докладна записка на мл.инсп.Л. при 06 РУ-СДВР, в която е посочено, че на 19.04.2022 г. при проведена беседа с Д. Х. е установено, че живее в [населено място],[жк], [жилищен адрес] с Н. В.. същият работи в хижа „М.“ на длъжност „управител“. По местоживее немя данни при ПИ обслужващ района, Х. да е нарушавал общественя ред, да е влизал в пререкания с живущите в съседство, да злоупотребява с алкохолни напитки, да употребява наркотични вещества и да има издадени ограничителни заповеди по ЗЗДН. До момента няма данни лицето да контактува с лица от КК. Не се води на отчет при ПИ като психично болен /л.26/.

На 03.05.2022 г. е изготвена Докладна записка на инсп. Г.- 06 РУ- СДВР, видно от която от извършените проверки в масивите на МВР е установено, че за лицето има данни за извършени регистрации в 04 РУ-СДВР през 2000 г. за извършени престъпления по чл.194 от НК, няма данни за употреба на алкохол или наркотични вещества. Няма данни, същият да подготвя или извършва престъпления от общ характер /л.24/.

На 05.05.2022 г. е изготвена Докладна записка №230р-18412/05.05.2022 г. от Ст. инспектор КОС 06 РУ-СДВР- С. М., с която е предложено да бъде издадено, съгласно чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ, исканото разрешение за придобиване на 1 брой късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана на лицето Д. Х.. В същата е отразено, че лицето има криминалистична регистрация. От приложената ДЗ на Мл.ПИ от ТП, обслужващ съответната територия е установено, че лицето живее на адреса и срещу него няма постъпвали сигнали за нарушения на общественя ред и няма данни за постъпвали сигнали по ЗЗДН /л.14/.

На 17.05.2022 г. е изпратено до Д. Л. Х. уведомително писмо рег. № 230000-8067/17.05.2022 г. от Началник 06 РУ- СДВР, с което на основание чл.83, ал.2

ЗОБВВПИ му е даден 30 дневен срок да представи основателна причина /мотиви/, свързани със заявление с вх. № 142400-1885/14.04.2022 г. /л.13/.

В срок, на 14.06.2022 г. е депозирано заявление от Д. Х., в което посочил, че мотива му за придобиването на О. за „самоотбрана“ е „за защита на дома и семейството ми“ /л.12/.

На 23.06.2022 г. е изготвена докладна записка от Ст. инспектор КОС 06 РУ-СДВР- С. М., с която е предложено възражение с вх. №142400-2706/2022 г. от Д. Л. Х. по повод започнала на основание чл.83, ал.2, вр. ал.1 ЗОБВВПИ процедура по отказ за издаване на разрешение за достъп до О., да бъде взето предвид в хода на административната процедура и да бъде разгледано по компетентност. В докладната записка е посочено, че предотвратяването на потенциални посегателства върху личността и имуществото не е основание за издаване на разрешение за оръжие. Заплахата от действия с такъв характер съществува хипотетично за всеки гражданин /л.10,11/.

На 15.07.2022 г. е постановен оспорваният в настоящото производство Отказ относно издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие с рег. № 29569/15.07.2022 г. на Началник на Шесто районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи /06 РУ- СДВР/, на основание чл.58, ал.1, т.10, във вр. с чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ /л.8/.

По делото е приета административната преписка. Представени и приети по делото са доказателства за компетентност на органа, издал акта- Удостоверение и Заповед №8121К-11062/09.12.2020 г., Заповед №513з-5888/07.07.2022 г. Приобщени са и допълнително ангажираните от жалбоподателя писмени доказателства- скици на поземлен имот.

От събраните в хода на съдебното дирене гласни доказателствени средства чрез разпит в качеството на свидетел на В. В., които се кредитират от съда, се установява, че се налагало жалбоподателят често да носи големи суми пари и скъпи авточасти, понякога и извън С..

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 50 ал. 3 от ЗОБВВПИ, в кръга на неговите правомощия /чл.155, ал.1 ЗОБВВПИ/, предвид приетите по делото удостоверение и заповеди. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа.

Настоящият съдебен състав намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК, противно на твърденията на жалбоподателя.

Постановен е при правилно приложение на материалния закон.

Разрешението за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие по своята правна същност е благоприятстващ административен акт, който органът издава при наличие на установените в закона предпоставки. В чл. 58, ал. 1 ЗОБВВПИ законодателят е регламентирал материалноправните изисквания, при наличието на които органът по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е длъжен да откаже издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие. Изискванията са два вида - свързани с

личността на заявителя (т. 1 - 9 на чл. 58, ал. 1) и свързани с целта, за която се иска разрешението (т. 10).

Релевантната правна норма- чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, сочи разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице: което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. По аргумент на противното, абсолютна предпоставка за издаване на разрешението за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие е наличието на основателна причина. Законодателят е посочил различни, допустими причини, които могат да обосноват необходимостта от издаване на исканото разрешение. Доказателствената тежест за наличието на тази причина е на молителя. Тъй като дейностите, свързани с огнестрелно оръжие са такива с висока степен на обществена опасност, законодателят освен, че е разграничил целите на служебни и граждански - чл. 6, ал. 1, 2 и 3 ЗОБВВПИ, е определил и видовете граждански цели - чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ.

Снабдяването с огнестрелно оръжие в хипотезата на чл. 6, ал. 3 от ЗОБВВПИ /самоотбрана/ е, както приема в практиката си ВАС, крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение законодателят е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина за това. Преценката за наличието на "основателна причина" се прави за всеки конкретен случай, като органът преценява наличието на необходимост от притежаването на оръжие за самоотбрана на основата на твърденията на молителя, като взема предвид и събраните в хода на преписката данни за личността и начина му на живот.

При така установените законови предпоставки, релевантна е преценката за наличие или липса на обстоятелства, установяващи необходимостта от боравене с огнестрелно оръжие.

Действително по делото се установи, че Х. е приложил нужните документи, не е осъждан, няма данни за неприключили спрямо него наказателни производство, както и няма данни за психично заболяване.

Във връзка с изложените доводи относно криминалистичаната му регистрация, следва да се отбележи, че въпреки, че в оспорвания отказ е посочен този факт, от фактическите основания, изложени в същия се установява, че мотивите за постановения отказ се изразяват в липса на основателна причина, обосноваваща необходимостта от издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие. Т.е. криминалистичната регистрация не е въздигната от органа като самостоятелно основание за постановения от него отказ, обжалван в настоящото производство.

В конкретния случай, жалбоподателят сочи като причина за искането си „самоотбрана“. При предоставената му изрична възможност с уведомително писмо, в 30 дневен срок да предостави основателна причина/мотиви/ същият е посочил „за защита на дома и семейството ми“. Едва в хода на съдебното производство на съдебното производство излага твърдения, че по настоящ адрес живее в началото на [населено място], [община] и закупили празно място в [населено място], където предстояло да се преместят да живеят. И двата имота били накрая на селото, поради което оръжието му било необходимо за защита на дома и семейството му. Освен това работил като автомонтьор и често носил в себе си значителни суми на клиенти за закупуване на резервни части за автомобилите, някои от които стрували хиляди левове.

Съдът намира, че изложеното относно мястото му на живеене в [населено място] не кореспондира с отразеното в описаната по-горе докладна записка от 21.04.2022 г., в която е посочено, че живее в [населено място], жк Б., както и че работи като „управител“ в хижа „М.“. Дори да е налице промяна в обстоятелствата, те не са от естеството да повлияят на крайния извод относно неоснователността на искането, а тълкуването им по този начин, би довело до въвеждането на опасна практика за необосновано въоръжаване на населението и в частност на всички живеещи в отдалечени места, респ. занимаващи се с подобна дейност като жалбоподателя, каквато не е целта на закона.

Априори, не са ангажирани никакви конкретни доказателства, обосноваващи твърденията на жалбоподателя за заплаха относно неговата телесна неприкосновеност, на семейството му, както и относно опазване на носени от Х. материални ценности /пари, авточасти/. В тази връзка, въпреки отчетената индиция за заинтересованост у св. В. познанството му жалбоподателя, съдът кредитира неговите показания като последователни и непротиворечими. Същите обаче не са носител на информация относно потенциална или реална опасност за живота или здравето на Х., а единствено съдържат данни за боравене от страна на жалбоподателя с големи суми пари и транспортиране на скъпи авточасти.

В тежест на инициралото производство лице е да докаже нуждата от извършване на съответната дейност по ЗОБВВПИ, а при данните по преписката и въз основа на приобщените писмени доказателства изводът, че не са налице материалноправните предпоставки за постановяване на позитивен (облагодетелстващ) административен акт по искането на Х. е законосъобразен. След като в рамките на проведеното административно производство същият не е посочил и доказал основателна причина, обосноваваща необходимост от притежаване на оръжие за самоотбрана, правилно административният орган е приложил специалния ЗОБВВПИ.

В тази връзка е спазена процедурата от административния орган, като Х. надлежно е бил уведомен да изтъкне основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие. Очевидно, чрез уведомителното писмо, органът е указал на жалбоподателя, че искането му не е мотивирано. В изпълнение на дадената му възможност Х. не е изложил основателни аргументи, които да обуславят в достатъчна степен твърдяната цел за самоотбрана, както и не е ангажирал доказателства в подкрепа на доводите си.

Вярно е, че с оглед на чл. 35 АПК органът е длъжен да се произнесе след като изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая. Непосочването от жалбоподателя на релевантни факти и обстоятелства, които органът да провери с оглед извършване

на преценка за необходимостта от самоотбрана, фактически ограничава органа да анализира това, което е посочено в заявлението и възражението му. От същите не може да се направи извод за наличие на обстоятелства, обосноваващи потенциална опасност за живота и здравето му към датата на подаване на заявлението, които органа не е проверил и не е ценил. При липсата на данни за конкретни актове, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото или поверено имущество, необходимостта от носене на огнестрелно оръжие не е доказана.

В заключение следва да се подчертае, че осъществяването на правнорегламентираната дейност по ЗОБВВПИ, с оглед високата степен на риск за обществения ред и сигурност, не може да бъде самоцелно, а обосновано от сериозни и уважителни причини, каквито не съставляват предполагаема опасност от нападение. Релевираните доводи за потенциална опасност не могат да докажат по несъмнен начин необходимост от извършване на правно регламентираната дейност, доколкото такава опасност съществува за всеки член на обществото, независимо от неговото занятие и местоживееене. Действително, не е необходимо да е доказана осъществена конкретна опасност по отношение на лицето, но все пак трябва да има доказателства за наличието на потенциална такава.

Следва да се отбележи, че законодателят е установил разлика между носенето на оръжие за самоотбрана и с цел охрана като трудова дейност. За служебни цели се използва огнестрелно оръжие, предоставено на юридически лица и на търговци по смисъла на Търговския закон (ТЗ) за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности. Следователно в тази хипотеза, решението не се издава поради наличие на опасност с източник битието на заявителя, а за нуждите на изпълняваното от него занятие. В този ред на изложение, доводът на жалбоподателя, че необходимостта от издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие е свързана с дейностите, които осъществява, не обосновават автоматично нуждата от притежаването на огнестрелно оръжие. Последното може да е основание за получаване на искането разрешение от юридическото лице, свързано с дейността на търговското дружество, т.е. да инициира процедура за издаване на разрешение за служебни цели, а не е основание за издаване на разрешение за граждански цели в качеството му на физическо лице, както е отразено в заявлението.

Предвид изложеното, следва жалбата като неоснователна да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер- 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София- град, 73-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Л. Х. срещу Отказ относно издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие с рег. № 29569/15.07.2022 г. на Началник на Шесто районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Д. Л. Х., ЕГН- [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14- дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: